

ГЛАВА 21.

Ако въ земята която ти Господь Богъ твой дава да наслѣдшии се намери убитъ нѣкой падижа на полето, и не се знае кой го е убилъ, (2) тогазъ да излѣзятъ старѣйшинитѣ ти и съднить ти и да измѣрятъ *разстояние* до градовѣтъ които сж около убитийтъ; (3) и старѣйшинитѣ на градътъ който е най близу до убитийтъ да земжтъ юница съ която не е работено, нито е теглила яремъ; (4) и старѣйшинитѣ на оныи града да докарятъ юницата въ единъ долъ каменливъ, който не е оранъ нито е сѣянъ, и тамъ въ долътъ да прѣсѣкжтъ вратътъ на юницата. (5) И да пристѣпятъ священникитѣ синовѣтъ Левиеви (понеже *агѣхъ* избра Господь Богъ твой да му служатъ, и да благославятъ въ името Господне, и опо думата имъ да се сжди всяко прѣпиране и всяко биение). (6) и всичкитѣ старѣйшини отъ оныи града който е най близу до убитийтъ *ада* умикжтъ рацѣтъ си надъ закланата юница въ долътъ, (7) и да отговорятъ и рекжтъ: Рацѣтъ ни не сж пролили тази кръвь, нито очитѣ ни сж видѣли: (8) бже милостивъ, Господи, на люднѣтъ си Израилъ които си избавилъ, и не сжити на люднѣтъ си Израилъ кръвь неповинна. И ще имъ се прости кръвьта. (9) Така *аще* изгладнѣхъ изсрѣдъ себе си неповинната кръвь когато направихъ правото прѣдъ очитѣ на Господа.

(10) Когато излѣзешъ да воювань противъ враговѣтъ си, и Господь Богъ твой ти прѣдаде въ рацѣтъ ти, и земешъ отъ тѣхъ плѣнницы, (11) и виднѣхъ между плѣнницитѣ жена добродѣчна, и я възлюбнѣхъ да я земешъ за своя жена, (12) тогазъ да я заведешъ у дома си; и ти да обрѣснѣ главата си и отрѣже noktитѣ си, (13) и да съблѣче отъ себе си дрехитѣ на плѣнническо си, и да сѣди въ домътъ ти, и *ада* оплаква баша си и майка си цѣлъ мѣсець; и послѣ това да влѣзешъ при

нея, и да ѣ бдѣшъ мажъ, и ти да ти бже жена. (14) Ако ли не се благодарнѣхъ отъ нея, тогазъ да я испроводишъ свободна; и да не я продадешъ за сребро, да не я направишъ рабниа, *аже*ашото си я смириатъ.

(15) Ако има нѣкой двѣ жени, еднаа любима, *а*а другата нелюбима, и му народятъ чада, любимата и нелюбимата, и първородныйтъ синъ е на нелюбимата, (16) тогазъ *а*въ който день дѣли на синовѣтъ си имотътъ си не може да направи първороденъ синътъ на любимата и да прѣзире синътъ на нелюбимата, първородныйтъ: (17) но да припознае за първороденъ синътъ на нелюбимата, и *а*да му даде двоенъ дѣлъ отъ всичкийтъ си имотъ; защото е *а*начатькъ на силата му, *а*нему принадлежи правото на първородството.

(18) Ако има нѣкой синъ упоритъ и непокорливъ, който не слуша гласътъ на отца си или гласътъ на майка си, и тѣ сж го наказвали, но той не ги е слушалъ. (19) тогазъ отецъ му и майка му да го хванатъ и да го заведжтъ при старѣйшинитѣ на градътъ му, и при портата на мѣстото му, (20) и да рекжтъ на старѣйшинитѣ на градътъ му: Тоя нашъ синъ е упоритъ и непокорливъ: не слуша гласътъ ни: раскошнѣ е и пияница. (21) Тогазъ всичкитѣ чловѣци отъ градътъ му да го убнжжтъ съ камение, и да умре; и *а*да отмахнѣхъ влото отсрѣдъ си; и *а*всичкий Израилъ да чуе и да се убои.

(22) И ако нѣкой стори сгвршеніе *а*достойно за смъртъ, и осждѣнъ бже на смъртъ, и го обѣснѣхъ на дърво, (23) да *а*не остане тѣлото му всичката нощъ на дървото, но неурѣмѣнно да го погребешъ въ истинътъ день, защото *а*е проклятъ отъ Бога обѣснѣний; и *а*да не осквернишъ земята си която Господь Богъ твой ти дава въ наслѣднѣ.

ГЛАВА 22.

Когато виднѣхъ говедото на брата си или овцата му загубени, *а*да ги не прѣнебре-

а Гл. 10; 8. 1 Лѣт. 23; 13. *а* Гл. 17; 8. 9. *а* Виж. Псал. 19; 12. 26; 6. Мат. 27; 24. *а* Иона 1; 14. *а* Гл. 19; 13. *а* Виж. Псал. 45; 10.

ж Бит. 34; 2. Гл. 22; 29. Сжд. 19; 24. *а* Бит. 29; 33. *а* 1 Лѣт. 5; 2. 26; 10. 2 Лѣт. 11; 19, 22. *а* Виж. 1 Лѣт. 5; 1. *а* Бит. 49; 3.

а Бит. 25; 31, 33. *а* Гл. 13; 5. 19; 20. *а* Гл. 21; 24. *а* Гл. 13; 11. *а* Гл. 19; 6. 22; 26. Дѣян. 23; 20. 25; 11, 25. 26; 31.

а Ис. Нав. 8; 29. 10; 26, 27. Иоан. 19; 31. *а* Гал. 3; 13. *а* Лев. 18; 25. Числа 35; 34. *а* Исх. 23; 4.